

Miro Gavran

KAKO JE TATA OSVOJIO MAMU

Opet zavlada šutnja. Čulo se samo zveckanje pribora po tanjurima. Shvatio sam da njih dvoje mogu ovako šutjeti pet godina, i da sve može pasti u vodu, ako ja ne uzmem stvari u svoje ruke. Digao sam se od stola i s kreveta uzeo rekete za badminton i mikroskop pa odlučnim glasom rekao svojim roditeljima:

- Znete što, ovo je moj rođendan, a ne pogreb, i bar biste danas mogli pričati i šaliti se kao normalni ljudi.

- Ali, Antune - zausti mama, ali je ja prekidoh:

- Slušajte me dobro. Ovo što vam imam reći, neću više ponavljati. Znam da imam mana, i znam da nisam savršen dječak i sin, ali mislim da nisam tako loš, a da ne zaslužujem da imam i oca i majku. Zato vam otvoreno kažem: vraćam vam vaše rođendanske darove, ne trebam ih, znajte da ću vas oboje ostaviti i otići ovako nesproman u prašumu na gornje tokove rijeke Nil. Vi na mene više ne mislite, ponašate se kao djeca, i znajte da ću vas zamrziti za cijeli život, ako sada na licu mjesta ne ispunite moju jedinu rođendansku želju.

- Kakvu želju? - zapita mama.

- Obećajte da ćete je ispuniti bez pitanja i pogovora, a da i ne znate o čemu se radi - rekoh.

- Ali...

- Bez "ali". Obećajte ako ste pravi roditelji i, ako me doista volite.

- Ja obećajem - reče tata.

- I ja - reče mama.

- Kakva je to želja? - zapita tata.

- Želim da se sada, na licu mjesta, pred mojim očima, poljubite onako kako ste se nekada ljubili.

- Ali! - zaustiše njih dvoje uglas.

- Bez "ali". Dali ste mi obećanje. A sad naprijed.

- Mama me ljutito pogledala, tata se nakašljao.

- Dobro, ja ću to učiniti, ali samo Antunu za ljubav. Nemoj misliti da ti to daje pravo na bilo što - reče mama.

- I ja ću to učiniti Antunu za ljubav - reče tata.

Ljudi moji, da ste vidjeli poljubac! Da ste vidjeli taj dugački holivudski poljubac! Preda mnom su se nećkali i prenemagali, a kad su se počeli ljubiti, nisu se puštali: ljubili su se dugo, jako dugo. Kad je poljubac napokon bio gotov, tata je još uvijek držao mamu. Reče joj:

- Oprosti mi. Bio sam nepravedan prema tebi, daj mi šansu da to popravim.

- Mama mu se zagleda u oči, pa ga umjesto odgovora još jednom snažno poljubi.

Ja sam gotovo umro od sreće. Onda su njih dvoje počeli grliti mene i ljubiti me, i to je bio dan najbrojnijih poljubaca u povijesti naše obitelji.

Ručali smo dalje kao prava sretna obitelj, uz mnogo smijeha i u opuštеноj atmosferi. Mama i tata izmjenjivali su obećanja da će biti nježniji jedno prema drugome i da nikad neće dopustiti da ja postanem dijete rastavljenih roditelja. (Odlomak)